BIEŁARUSKAJA KNIŽNIA № 4.

PRYPIEŬKI

(PIEŚNI-PIESIEŃ).

Sabraŭ i wydaŭ W. ŁASTOŬSKI.

WILNIA, — Drukarnia „Žnič“ — 1918 hod.

Zur Verbreitung im Gebiet des Oberbefehlshabers Ost und zur Ausfuhr zugelassen. Buchprüfungsamt Ob. Ost.

PRYPIEŬKI.

(Pieśni-piesień).

I Kachanki.

Ŭ harodzie na lasie,
Try kaliwy bobu;
A chto mianie pacałuje
Nia wyžywie hodu!
Ŭ harodzie na lasie,
Try kaliwy miaty;
A chto mianie pacałuje, —
Nie piarojdzie chaty!
Ŭ harodzie pat płatom
Rastuć dźwie chmialinki;
A chto mianie pacałuje,
Nia wyžywie j hadzinki!

*

Ciače wada z aharodu,
S pad kryžački lodu;
Oj sałodša maja lubka,
At cukru, ad miodu!

*

Ciače wada z aharodu,
Ciače wada zimna;

Palubiŭ mianie moj miły, —
Ja tamu nia winna!

*

Oj čamu ŭ ciabie dziaŭčynka,
Wusny sáładzieńki?
— Pakraplała maci miodam
Dla ciabie, mileńki!

*

Ci ja ŭ maci nie dačka,
Ci ja nie dačuška? —
Rusa kasa da pajasa
U kasie istužka!

*

U harodzie na lasie
Try kaliwy bobu;
A chto mianie pacałuje,
Nia wyžywie hodu...
U harodzie na lasie
Biełyje kačańnia;
Kaho lublu dy nie baču —
Ciažko uzdychańnie!
U harodzie na lasie,
Rastuć dźwie chmialinki;
A chto pryjdzie, prychiniecca
Da mianie dziaŭčynki?

*

S pad duba zielanóha
Wadzica burleje;
Ci-ž maja dziaŭčynienka
Lubici nia ŭmieje?

S pad duba zielanoha,
Wadzica ciapoče;
Ci-ž maja, dziaŭčynieńka;
Lubici nia choče?

*

Oj ja bieła, jak papiera
I ručeńki hładki!
Ja rabotki nie rabiła,
Ni ŭ ajca ni ŭ matki!
A ja-j rabić nie chaču
I žać nie sahnusia;
Jak pajdu ja tancawać, —
Oś dzie pakažusia!

*

Adna wišeńka sałodka,
A druhaja horka:
Adzin miły Mikałaj,
A druhi Jahorka!

*

U harodzie lebieda,
Za harodam — dzička...
Lubić, lubić, moj mileńki
Choć ja nie wialička!
Oj ŭ harodzie lebieda,
Za harodam miata;
Lubić, lubić, moj mileńki,
Choć ja nie bahata!

*

Sałodka maja bielanačka,
Sаładzieńka duška!

Oj siadź siudy bližej, bližej,
Nienšta šepnu ŭ wuška!
Rybka maja załataja,
Oj miodzie, moj miodzie!
Siadź, lubka, kala mianie,
Jak ruža ŭ harodzie...

*

Nima ćwietku, na ŭsim świetku,
Jak na tej kalincy;
Mił mileńki prychinisia
Ty k swajej dziaŭčyncy!
Škoda trawy zielanoje,
Što pausychała;
Škoda letak maładzieńkich
Kali nie kachała!...

*

Oj zahlań, sakoliku,
Ŭ wakonco šklannoje;
Chaj ciabie pacałuju,
Ŭ ličko rumianoje.

*

Ciomna nočka, chmarno niebo,
Adna zorańka haryć:
Mnoha jość dzieŭčat na świecie,
Ab adnej duša balić!

*

Skolki raz ja zarekaŭsia
Pa tej niwaččy chadzić;
Spalubiłasia dziaŭčynka,
Nie mahu jaje zabyć.

Ja pa bieražku chadziła,
Utaptała bieražok:
Wibirała ja trawinku,
Kab lubiŭ mianie družok.

*

Pawień, wietru, chaładzieńki
Atkul ja žadaju;
Ad tej wiosački blizieńkaj,
Skul miłoha maju!

*

I kapusta maja,
I rasada maja;
Charošaja dziaŭčynka
Ŭsia ŭciecha maja.
I kapusta maja,
I kačańnie majo;
Charošaja dziaŭčynka, —
Ŭsio kachańnie majo.

*

Oj zialonaja dubroŭka, —
Zialaniej jaje listok;
Maja miłaja dziaŭčynka
Maje zyčny hałasok!...
Jak pajdu ja pa dubrowie, —
Nałamaju maju...
Zapiaje maja mileńka,
Pa hołasie ŭznaju!

*

Puści, mama, u jahadki, —
U malinawy lasok:

Čuju kryki, razhawory,
I miłoha hałasok!

*

Siwy koń, siwy koń,
A biełaja hrywa;
Budu lubić, caławać,
Pakul budu žywa!

*

Čyje koni paputany,
A maje ŭ sadočku!
A chto lubić dalokuju, —
Ja susiedwu dočku.
A ja tuju dalokuju
Ludziam padaruju,
A swaju susiedačku
Ja sam pacałuju.

*

Wiecier wieje, sonce hreje,
Ja na hanačku staju;
Pryjdzie miły pacałuje
Jon kachanačku swaju.

*

Wyjdu, wyjdu za waroty,
Pamachaju haławoj:
— Siudy, siudy, moj mileńki,
Pahaworym my s taboj!

*

A dzie z mileńkim stajali,
Tam rastajali śniahi;

A dzie z mileńkim siadzieli,
Tam praleski rasćwili...

*

Kanapielnaja darožka,
Kanapielnaja była:
Prawadziŭ mianie mileńki,
Ja jak pjanaja išła.

*

Ciabie lubka nalubiŭsia
I nacaławaŭsia,
Jak sałoŭka ŭ sadočku,
Jahad naźbiraŭsia.

*

Čamu-ž tady nie pryjšoŭ,
Jak ja žyto žała?
Ja-ž ad rańnia cełу dzień
Ciabie ŭsio čekała...
Čamu-ž tady nie pryjšoŭ
Jak kudzielku prała;
Ja-ž ŭsiu nočku da zary
Ciabie ŭsio čekała...

*

Badaj tabie piatušeńku,
Try piory baleli:
Ja nie spała, a ty piejaŭ, —
Ŭžo zory bialeli.
Choć i spała, choć nie spała,
Dy jak rana ŭstała
Ja swajoha mileńkoha
Ślady caławała...

Oj ja ŭčora prała kužel
Z biełaho pawiesma,
Prysiadź bližej, miły-luby,
Nam nia budzie ciesna.
Siadź tut na usłonie
Siadź dy prychinisia
S tonkaj pražy, z biełych ručak,
Miła padziwisia.
Oj siadź sabie kala mianie,
Prysuńsia blizieńka, —
Jak upadzie wieracienco,
Skłaniusia nizieńka!

*

Ŭ majho miłaho
Jak lanok wałośsia;
Jak sustreła ja jaho,
Sercejko zajšłosia!

*

Wasil, wasilok, —
Barawoje zielle!
Ješče zamuž nie pajdu,
Nie spraŭlu wiasiella.
Rutu-miatu pakašu,
Wiarchi pažžynaju;
Ješče zamuž nie pajdu —
Dzieŭkaj pahulaju.
Ŭ harodzie wasilok
Pajdu saščypaju;
Ješče zamuž nie pajdu —
Z miłym pahulaju.
A u ruty wiarchi kruty,
Sama zielanieńka;

Ješče zamuž nie pajdu —
Bo ja maładzieńka.

*

Siadzić hołub na kuście,
Saławiej na wietcy:
Mnoha chłopcaŭ mianie lubić
Adzin na prymietcy.
Skrypučyje dźwiercy
Nie mahu patpierci;
Kaho lublu nie pakinu
Da samaje śmierci!

*

Słaŭny, strojny, siniawoki —
Ty nia stoj pieredamnoj:
Majo sercejko samleje —
Budzieš adliwać wadoj!

*

Ty da mianie, ja da ciabie,
Bolej da nikoha;
Lubi mianie a ja ciabie,
A bolej nikoha!

*

A ty pamry suwiačora,
A ja spazaranku:
Nichaj nas pachawajuć
S taboj ŭ adnu jamku!

*

Kudy wieje wiecier
Tudy ja kłaniusia;

Što ludzi haworuć
    Taho nie bajusia!

*

Abmaŭlajcie, warožeńki
    Dy nie pierestawajcie,
Paśla swaje jazyčočki
    Na padešwy dajcie!
Dajcie jazyk na padešwy,
    Zuby na padkowy,
Bo ŭžo wy mianie abmowili,
    Ad noh da hałówy.
Nichaj našy warožeńki
    Prapaduć da licha,
A my s taboj dziaŭčynieńka
    Kachajmosia cicha!

*

A ŭ harodzie na lasie
    Dźwie sačywańki;
A chto mianie pacałuje,
    Toj ščaśliwieńki!
A ŭ harodzie na lasie
    Dźwie harošynki;
A chto mianie pacałuje,
    Toj charošeńki.

*

U harodzie asaka,
    A ŭ sadzie malina;
Pa harodzie basanož
    K miłamu chadziła.

Ja kalinku łamała,
Pierawiesiłasia;
Ja miłoha kachała,
Nie naciešyłasia.

*

Kali kosiš dyk kasi
Zialonuju traŭku;
Kali lubiš dyk lubi
Nie puščaj pasłaŭku.
Dobra toje žyto žać,
Katoraje hniecca...
Dobra chłopčyka lubić,
Katory chiniecca.

*

Nie hladzi na mianie,
Što ja niewialička;
Začašusia, prybiarusia,
Budu maładzička.

*

Nie stai pad waknom,
Chadzi ŭ chatačku;
Kali chočeš lubić
Prasi tatačku!

II Razstanki.

A ja siejała rasadu —
Nie nasiejałasia:
Kaho wierna lubiła
Nie naciešyłasia!

Siadzić hołub na dubočku,
Hałubka na wišni;
Skažy, skažy, moj mileńki,
Što maješ na myśli?

*

Raści, raści rabinačka,
Raści nie kiwajsia,
Lubi, lubi, dziaŭčynieńka,
Z druhim nie kachajsia!

*

Pamiž jelničku, biareźničku
Staić biełaja asinka;
Chacieŭ mileńki pakinuć
Mianie siracinku.

*

Na hare dom, dom,
A ŭ łahčynie chatka;
Charošaja dziaŭčynka
Dy lichaja matka!

*

Pry dalinie dub stajaŭ —
Na bok pachinuŭsia:
Mianie miły moj kachaŭ
Dy proč atchinuŭsia!

*

Lasok maleńki s prahalinkaj
I z uschodu wieciarok;
Pahaworym, moj mileńki,
Apaśledni wiečarok!

Ej, ty miły, ty čyrwonče,
Pakaraje ciabie Boh:
Nie adnu mianie ty lubiš,
A na lecie takich troch!

*

Panie bracie, tawaryšu
Zrada nadamnoju:
Ŭžo nia choče hawaryci
Dziaŭčyna sa mnoju!

*

A dzie-ž taja kryničeńka
Hołub što kupaŭsia,
A dzie-ž taja dziaŭčynieńka
S katoraj kachaŭsia!
My ŭčora kachalisia,
Jak łastaŭki ŭ stresie,
A siahońnia razyjšlisia
Jak jahadki ŭ lesie...

*

Oj nima takoj biarozki,
Kab dy doždžyk nie zmačyŭ
I nima takoj lubowi,
Kab nichto nie razłučyŭ!

*

Končy, končy ty chadzić,
Končy padhawarywać,
Jak nia chočeš zamuž brać
Nia tre i padmanywać.

*

Ja ciabie jak lubiŭ—tak lublu,
A ty mianie ani krošački;
Ja-ž tabie čerawički kupiŭ
I bialowy pančošački.

*

Choć ty śmiejsia, choć ty płač;
Ja taboj nie daražu:
Siadu pobač ja z mileńkim —
Na ciabie nie pahladžu.

*

Ja na hanku staju,
Ślozki kociacca:
Mianie zamuž dajuć,
Mnie nia chočecca...
I wiačerać zawuć, —
Wiačera nia miła:
Čamu taho nie daduć,
Kaho ja lubiła.

*

Kruhom lesu chmary chodziać,
A za lesam hrom hrymić...
Maju miłu inšy lubić —
Majo sercejko baiić.
Inšy lubić dy nie ja —
Tolki sławańka maja!

*

Ja kalinku łamała,
Kwietańki atrusiła;
Dziewiacioch chłapcoŭ lubiła
Płakać ŭsich prymusiła.

Wieje wiecier, wieje wiecier,
Kalinku kałyše;
A moj miły čornabrywy
Da mianie nia piše.
— Pišy, pišy, moj mileńki,
Na mianie nie zabywajsia,
Na charošych na bahatych
Ty nie zahladajsia.
Charošyje, bahatyje, —
Sami sabie ŭ myśli,
A my s taboj, mileńki,
Jak u sadzie wišni.

*

Adna wišeńka wysoka,
A druhaja nizka;
Adna miłaja daloka,
A druhaja blizka.

*

Oj stajała jalinačka
Na zachodzie sonca;
Oj płakała dziaŭčynačka
Hladzia ŭ wakonco:
— Nima majho miłoha,
Nima majho duški;
Kamu-ž maje dastanucca
Puchowy paduški?

*

Cieraz rečku, cieraz tyn,
Palubiŭ mianie Justyn, —
Palubiŭšy nie biare,
Tolki žalu zadaje.

Kaciłasia kalasačka,
Dy na hare stała...
Lubilisia, kachalisia,
Ciapier pierestali.

*

Ci tak u was, jak u nas —
Pa polu krapiŭka?
Pa sto rubloŭ maładziec,
Pa hrošu dziaŭčynka?...

*

Chacieŭ horeńka zabyć —
Hora prybaŭlajecca:
Chacieŭ hožuju lubić —
Tolki naśmichajecca!

*

Nia ruš mianie, nie čepaj,
Bo wusoŭ nie maješ!
Idzi wusy pryčapi,
Tady mianie začapi...

*

Siaki-taki šałudzień
Choče mianie ŭziaci;
A moj tatka marudzień, —
Nia choče addaći?

*

Cieraz sad-winahrad
Ci ja nie chadziła?
A nie daŭ-že mnie Boh,
Kaho ja lubiła!

Ci za moj pierabor,
Što ja wybirała,
Nie sudziŭ mnie Boh
Kaho ja kachała...

*

Husi žyto patłumili,
Chto-to budzie žaci?
Chłopcy dzieŭku scaławali,
Chto schoče ŭziaci?

*

Abo mianie jakij zabje,
Abo ja jakoha;
A da swajej dziaŭčynki
Nie pušču nikoha!

*

To-to mianie s swietu žanie
To-to mianie hubić;
Dy što majú dziaŭčynieńku
Aby jaki lubić.

*

Oj sieŭ pry dziaŭčyncy —
Jana atpichaje;
Ciapier ja ŭžo dobra znaju,
Što druhoha maje.

*

A ja dumaŭ maładzieńki,
Što jana mianie lubić,
Ažno jana niawiernica,
Tolki słowami hałubić.

Oj ja budu śpiewaci,
A ty kanatujsia:
Jak že nam raschadzicca,
Sama pamiarkujsia!?

*

Poŭna pieč pierapieč,
Na prypiečku žar, žar:
Adzin mianie pacałuje,
A siemiarym žal, žal.

*

A moj Bože jadynieńki!
Nie haworyć moj mileńki,—
Badaj jamu zaniaho,
Hawaryć nie dało.

*

A dzie taja kryničeńka,
Što ja ŭmywaŭsia?
A dzie taja dziaŭčynieńka,
Što ja zaručaŭsia?
A ŭžo taja kryničeńka
Daŭno zamučona,
A ŭžo taja dziaŭčynieńka
Daŭno zaručona.

*

Pryhožaja dziaŭčynieńka,
Charošaho stanu —
A chto-ž ciabie lubić budzie,
Jak ja pierestanu?

*

Kacilisia cialežańki,
Na dalinie stali;
Liubilisia, kachalisia
Ciapier pierestali;
Lubilisia, kachalisia
Što j matka nie znała,
Rasciaklisia, razyjšlisia,
Jak pa niebie chmary.
Liubilisia, kachalisia,
Jak łastaŭki ŭ stresie, —
Ciapier razyjšlisia
Pa ŭsieńkim świecie.

III. Brynduški-žartuški.

A ciareška čachu, čachu!
A što ŭ twaim miachu, miachu?
— Išpilečki, ihołački,
Załatyje piarścionački,
Čyrwony karalički,
Dla dziewačak zabawački..

*

Chaču—skaču, chaču—nie:
Butelačka ŭ kišanie,
I presnak za pazuchaj,
Kanaplami pamazanyj.

*

Anton karocieńki
Wiadzie kazu za rožeńki,
Na sol, na tabaku,
Jaho łajuć, jak sabaku.

A ty, čaračka-katok,
Ukaćisia u ratok:
Nie stučy, nie hručy,
Kala serca jdučy!

*

Biez iskrypki, biez dudy,
Chodziać nohi nie tudy,
A jak dudu pačujuć,
Sami nožki tancujuć.

*

A da polki —
Nohi tonki,
Da kadryli —
Nohi krywy.

*

A na wulicy homan, homan,
A chto nam hamonie?
Žonka muža kačarhoj
S karčmy damoŭ honie!

*

I pić budziem,
I hulać budziem,
A jak pryjdzie śmierć —
Pamirać budziem.
I śmierć pryjšła,
U karčmie znajšła:
Wypiła, zakusiła, —
Tancawać pajšła!

*

Oj čaho-ž ty paskrypaješ,
Chwajowa chata?
— Nlma dabra ŭ našym kraju,
Bo panoŭ bahata!...

*

Adna baba ašaleła,
Druhaja aślepła:
Adna adnu asiedłała —
Pajechali ŭ piekło!

*

Zašto-ž mianie mužyk biŭ,
Za jakije ŭčynki?
Ci ja jamu nie naprała
Za hod try pačynki?!
Nie ja prała, kuma prała,
A ja pamahała:
Dała kumie harščok krup
I try kuski sała;
Ješče tamu nie kaniec —
Dała chleba bachaniec!

*

Jak ja była małada,
To ja była rezwa:
Cieraz płot, u harod —
Sama pieralezła!

*

Jak ja była małada,
Och, ja była rezwa:

Jak padjeła kisialu
Try dni na pieč lezła!

*

Siaki-taki cielapień —
Jakraz ŭ baćku ŭdaŭsia:
Nizam, chmyzam—cieraz płot! —
Ŭ krapiwu schawaŭsia;
A jak wyjšoŭ s krapiwy
To ŭziaŭsia u boki:
Hlancie baby, hlancie dzieŭki —
Jaki ja wysoki!

*

Hop-čuk, baranČuk,
A na boku dudka:
Kab nie čarka, kab nie skwarka,
Nia byŭ-by ja tutka!

*

Dała mianie maja maci
Za staroha dzieda,
Dy wialeła šanawaci,
Jak u harodzie zelle.
A ja dzieda šanawała,
Šanawaci mušu:
Oj, zmiłujsia. Panie Bože,
Waźmi z dzieda dušu!

*

Moj muž dy nia duž,
Lažyć u zapiečku:
Krech-woch, kab jon zdoch,
Pastawiła-b świečku!

Oj na hare manastyr,
U dalinie zwannica,
Ot tam by ja mnicham byŭ
Kab mnie maładzica!

*

Zahraj mnie dudaryku,
Jak sam razumieješ;
Zahraj, siwy hołubie,
Tuju što umieješ...
Zahraj-že mnie dudaryku,
Chaj sabie stancuju;
Kurka mnie jajco źniasie,
Tabie padaruju.

*

Oj, čuk, Kaciarynka!
Čabociki krasny?
Kamu bliščać kaho lubiać
Twaje wočki jasny?
Oj, čuk, Kaciarynka!
Twaje kudry ŭjucca,
Skače, skače maja miła
Až ščočki trasucca!

*

Pašoŭ Janka ŭ hryby,
Taciana ŭ apieńki,
Spatkalisia, abnialisia,
Jak dzietki maleńki.

*

Chadžu-prašu, ruki ŭznašu,
Ŭzdychaju da nieba:

To pa polsku, to pa rusku:
Muža mnie nia treba!

*

Naša pania charaša,
Ŭziała muža hałyša:
Ŭziała sabie takoha,
Što nimaje ničoha!

*

Išła dzieŭka z Barysawa;
— A čyja ty?—Dzianisawa.
— A jak zawuć?—Hanusia.
— A što robiš?—Śmiajusia!

*

Dzie my jedziem, dzie my jdziom,—
Karčmy nie minajem;
Dzie zajedziem, dzie zajdziom, —
Tam i pahulajem.

*

Skinu burku, skinu boty,
Dyj nadzienu łapci,
Kožyn dureń, ci razumny, —
Pan u swajej chacie.

*

Ažanisia, nie lanisia, —
Budzieš panawaci;
Ty budzieš świńniej paświć,
A ja zahaniaci...

*

I charoš, i pryhož,
Wialikaho rostu;
Dzie idzieć — wošy bjeć
I dziare karostu.

*

Małacić — nie prybić, —
Žaci — nie sahniecca!
A jak ŭwidzić małjočyka —
Čuć nie razarwiecca.

*

Ja i star — nie mahu,
Ja i kryŭ na nahu...
Jak uwidžu dziaŭčynačku, —
Ašaleŭšy biahu!

*

Išoŭ łysy dy s plašywym;
Znajšli jany hrebień:
Adzin plunuŭ, druhi charknuŭ,
— Jon nam nie patrebien!

*

A ty, kumka maja,
Ščebiatuniejka!
A čamu-ž nie piaješ,
Biez pałudniejka!?

*

Jak u majej kleci
Harełka stajała,
Tady maja kumka
Štodzień uśpiewała;

A jak ŭ majej kleci
Harełki nie stała,
Tady maja kumka
Piejać perestała.

*

Ci na licha, ci na propaść
Ja taki radziŭsia,
Što ŭsie dzieŭki zapłakali
Jak ja ažaniŭsia!

*

Ci-ž u ciabie, dziaŭčynieńka,
Nawat i ŭ świata;
Nia česana hałowańka,
Nia mieciena chata?

*

Dziaŭčynieńka małada,
Što tabie zdajecca?
Biełych ručak nie pamyła,
A za chleb biarecca!

*

Ihraj, ihraj dudka
Dy nia torhajsia:
Patancujem, papiajom
Dyj razojdziemsia!

*

Andrej, nie durej —
Nie dziary saročki!
Nia ty tkaŭ, nia ty praŭ:—
Udowiny dočki.

Andrej, nie durej —
    Nie dziary kapoty!
Nia ty tkaŭ, nia ty praŭ—
    Nie twajej raboty!

*

Jak Prachor, łazu dzior,
    Mahareta łyčki...
— Pačekaj, nie ŭciekaj,
    Kuplu čerawički!
Ihruš pur, karal šnur
    Kuplu, padaruju;
Tolki stoj, nie ŭciekaj
    Pakul pacałuju!

*

Nie stai na hare
    I nia klič ty mianie:
Lepiej stań u łahu, —
    Ja sama prybiahu.

*

Kuryć, wieić miacielica,
Čamu stary nia ženicca?
— Jak-že jamu žanicisia,
Ŭsie buduć dziwicisia!
Uch, uch, ucha-chu
Janki haława ŭ śniahu!
— A jak heto dyj nia śnieh,
Tahdy budzie ludziam śmiech!
Uch, uch, ucha-chu!
Heto-ž ja byŭ ŭ taku.

— A jak heto dyj nia pył,
To ad dzieŭki budzie tył.
Och, och, acha-cho!
Heto-ž na mnie małako,
A jak jaho nie satrem,
Kaho ŭ taniec pawiadziem?
Och, och, acha-cha!
Heto-ž na mnie dyj muka!
A jak jana nie zlacić,
Chto na staroha pahladzić?
Kuryć, wieić, zakuryłąsia,
Majo dzieŭče razazliłasia.
A jak-że jej nia zlicca
Kali stary k jej maścicca?
A choć stary nie pahany,
Ješče dužy i rumiany,
— A što kamu da taho?
Može ja pajdu za jaho.
Kuryć, wieić miacielica,
Peŭnie stary aženicca.
— A što kamu da taho?
Može ja lublu jaho.

*

Ja ŭčora ni takoŭ, ni siakoŭ,
Nie bačyła ni ksiandzoŭ, ni papoŭ,
A siahońnia raskazačyłasia,
S kim chacieła s tym pabačyłasia.

*

Sama chatu padmieła,
Sieni wypratała;

Sama sabie palubiła,
Sama wyswatała.

*

Jeła, jeła saładuchu
Dyj abkàpałasia,
Wyjšła zamuž za staroha
Dyj napłakałasia.

*

A ty, dziedka moj,
A ja babka twaja;
Nia bij mianie, nie karaj,—
Kab ja hładka była.
A ty dziedka moj,
Šaŭkowa barada!
Lubi mianie, šanuj mianie
Kab ja byłą małada.

*

Siem dzion małaciła,
Šestak zarabiła;
Sama sabie dziwawała,
Što tak mała zarablała.

*

Tancawała ryba z rakam,
A piatruška s pastarnakam;
A cybula dziwawała,
Što piatruška tancawała.

*

Hop, hop taŭkačyki,
Hop, hop asinawy,
A raboty Maksimawy!

Siem hod walalisia,
Ciapier ŭ stupu sabralisia...
Hop, hop taŭkačyki!

*

Padušačka, padušačka,
Maja puchawaja!
Małodačka, małodačka
Maja maładaja!
Kaho lublu, kaho lublu
Taho pacałuju,
Puchowuju padušačku
Tamu padaruju.

*

Jak pryjechaŭ, jak pryjechaŭ
Moj mileńki pozna,—
Paraskidaŭ, paraskidaŭ
Padušački rozna.
Jak pryjechaŭ, jak pryjechaŭ
Moj mileńki z miesta, —
Paskładaŭ, paskładaŭ
Padušački ŭ miesta.

*

Biła žonka mužyka,
Ruki zakasaŭšy,
A jon jej pakłaniŭsia
Dyj šapačku źniaŭšy:
— „Žana maja miła!
Zašto mianie biła?
Kuplu-ž tabie harniec miodu
I poŭ kwarty piwa“.

— A at piwa balić śpina,
A ad miodu hałówa.
Kupiŭ-by mnie harełki,
Kab ja była zdarowa.
Jak piła harełačku,
Tak i budu pici,
A jak biła mužyka,
Tak i budu bici!

*

I stučyć, i hručyć,
Drobny doždžyk idzie...
A chto-ž mianie maładu
Dyj da domu zawiadzie?
I azwaŭsia junak
Na sałodkim miadu:
— Nie płač, nie płač, dziaŭčynieńka
Ja da domu zawiadu.

*

— Dobry wiečar Ramaniel
— Dobry wiečar, maspanie!
— Kudy jedzieš Ramanie?
— Na kirmaš, maspanie,
— Što wiazieš Ramanie?
— Woz chłapcoŭ, maspanie.
— Pačom chłapiec Ramanie?
— Pa šelahu, maspanie.
— Što-ž tak tanna Ramanie?
— Kiepski tawar, maspanie.
— Dobry wiečar, Ramanie!
— Dobry wiečar, maspanie!

— Što wiazieš Ramanie?
— Woz dzieŭčatak, maspanie.
— Pačom Dzieŭka, Ramanie?
— Pa čyrwoncu, maspanie.

*

Oj, maci, maja matuchna!
Bierażу swajo dziciatuchna;
Mnie ŭ cerkwy nie prajścicisia,
Mnie i Bohu nie malicisia
Papy—ksiandzy zahledajucca,
Čytać, śpiewać zabywajucca!

*

Kab dy mnie što ranku
Kawy filižanku,
Tabaki na lulku
I dzieŭku Hanulku!
Ja-by kawu piŭby
I lulku kuryŭby,
A dzieŭče—Hanulku
Dą siabie tuliŭ-by.

*

A piesieńka, dali Boh!
Nie škaduj-že maich noh!
Maje nožki nie balać,
Jany chočuć pahulać.

Wydawiectwo W. ŁASTOŬSKAHO.

BIEŁARUSKAJA KNIŽNIA.

№ 1. *Janka Bylina.* **Na pryzbie.** Zbornik wieršoŭ. Wilnia 1918. 4⁰ str. 48, cena 40 k.

№ 1. *Symon Reŭka.* **Smyk Biełaruski.** Zbornik wieršoŭ. Wilnia 1918, wydańne IV. 4⁰ str. 32. Cena 30 k.

№ 3. *Maciej Buračok.* **Biełaruskaja dudka.** Zbornik wieršoŭ. Wilnia 1918. 4⁰ str. 64. Cena 50 kap.

№ 4. **Prypieŭki.** Piesni-piesień. Wilnia 1918. 4⁰ str. 32. Cena 20 kap.

ŠKOLNYJE KNIŽKI.

Pieršaja čytanka. Wyd. 2-je . . . . . . 25 k.

Niezabudka. Pieršaja paśla lemantara čytanka . . . . 40 k.

Siejbit. Druhaja, paśla lemantara čytanka 75 k

Wypisy z biełaruskaj literatury. Čaść I. . 50 k.

Pieršyje malitwy i paznańnie chryścijanskaj, prawasłaŭnaj wiery . . . . . 15 k.

Zahadki . . . . 10 k.

W. Chrapusta
4-wa, 21. 12. 70
— 40 25.

Knižki ułoženyje i apracawanyje tymže autoram.

Jak rabić dobryje ramowyje wulli. Wilnia 1910 h. 8⁰ str. 16. (wyd. rusk. i łac. literami).

Chilibertawa pakuta. Z Amfiteatrowa wolny pierekład. Wilnia 1912 h. 8⁰ str. 32. (rusk. liter.).

Biełaruskije kazki. Wilnia 1912 h. 8⁰ str. 32. (rusk. liter.).

Karotkaja historyja Biełarusi z 40 rysunkami. Wilnia 1910 h. 4⁰ str. 104 (wyd. rusk. i łac. literami).

Pieršaja čytanka. Knižyca dla biełaruskich dzietak dziela nawuki čytańnia. Wilnia 1915 h 4⁰ str. 64 (wydańnie rusk. i łacinsk. literami z admienami ŭ tekscie).

Zadačnik dla pačatkowych škoł. Druhi i trejci hod nawuki. Pierekład z Jurewiča. Wilnia 1916 h. 4⁰ str. 112.

Rodnyje zierniaty. Knižyca dla školnaho čytańnia. Wilnia 1916 h. 4⁰ str. 240.

Wypisy z biełaruskaj literatury. Čaść I. Wilnia 1918 4⁰ str. 80.

Niezabudka. Pieršaja paśla lementara čytanka. Wilnia 1918 h. 4⁰ str. 64.

Siejbit. Druhaja paśla lemantara čytanka. Wilnia 1918 h. str. 96.

Zahadki. Wilnia 1918 h str. 24.